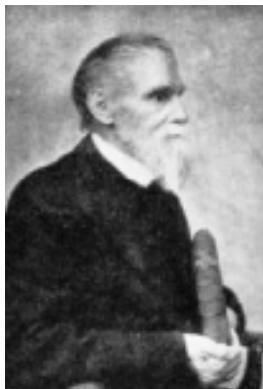

Thomas Newberry (1811-1901)

I-a mulțumit adeseori lui Dumnezeu pentru că le-a binecuvântat pe mama sa creștină și pe sora lui cea mare, căci prin intermediul lor, precum Timotei în vechime, a cunoscut Sfânta Scriptură de mic copil; I-a fost recunoscător lui Dumnezeu că a revelat sufletului său pe Fiul Său ca Mântuitor și Domn încă de la o vârstă fragedă, așa încât să cunoască fericita experiență a nașterii din nou (Ioan 3.3) „prin Cuvântul viu, care rămâne pentru totdeauna, al lui Dumnezeu” (1 Petru 1.23). Viața sa de credință a început cu dragostea și respectul pentru Sfintele Scripturi, care i-au fost hrana și „veselia și bucuria inimii” (Ieremia 15.16) de-a lungul lungii sale vieți active, astfel încât a devenit „puternic în Scripturi” (Fapte 18.24) și unul dintre promotorii cei mai serioși și mai eficienți ai Bibliei.

În decursul primilor săi ani de experiență creștină n-a fost decât un cititor obișnuit al Cuvântului lui Dumnezeu, citind pentru tihnă și instruirea sa; dar 61 de ani mai târziu a început sârguincios studiul și cercetarea Scripturilor în original, în ebraică și în greacă.

Urmând aceste studii timp de 25 de ani, s-a simțit obligat să înceapă ceea ce va fi considerat unul dintre cele mai bune memoriale ale prețioasei sale vieți: „Biblia englezului”, bine cunoscută astăzi și larg apreciată de cei care studiază Biblia ca unul dintre cele mai bune ajutoare care s-au publicat vreodată pentru ca cititorii obișnuiți să descopere frumusețea „Scripturilor sacre” originale.

Această lucrare a fost apreciativ recomandată de învățați competenți, care și-au exprimat admirația față de truda uriașă depusă la această carte, precum și față de informațiile prețioase date în notele de pe marginea textului, informații care-i ajută pe creștini să înțeleagă câte ceva din comoara prețioasă pe care Dumnezeu a dat-o prin propriul Său Cuvânt.

Studiul temeinic al Scripturii i-a prilejuit d-lui Newberry întâlnirea cu o remarcabilă renaștere care a avut loc în insulele britanice la începutul secolului al 19-lea, când Duhul lui Dumnezeu i-a făcut pe mulți creștini să înțeleagă contactul dintre Sfânta Scriptură și asociațiile bisericești. Multe dintre aceste suflete au ajuns la convingerea că o mare parte din învățătura lor nu era în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu; că multe dintre obiceiuri se bazau pe tradiție mai degrabă decât pe respectarea legii și a mărturiei (Isaia 8.20); că principiile și practicile – atât de clar prezentate în 1 Corinteni, precum și în alte Scripturi, ca fiind caracteristice adunărilor lui Dumnezeu, așa cum au fost ele fondate de apostoli, după modelul divin dat lui Pavel, „arhitect înțelept” – nu mai erau respectate, deși 1-2 spune că ei se atașau de „toți cei care, în orice loc, cheamă Numele Domnului nostru Isus Hristos”.

Între anii 1828-1830 a avut loc o adâncă cercetare a sufletelor, care i-a făcut pe oamenii evlavioși să acționeze ca cei din zilele lui Maleahi: „Atunci cei care se temeau de Domnul vorbeau adesea unul cu altul; și Domnul a luat aminte și a ascultat; și o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei care se temeau de Domnul și se gândeau la Numele Lui” (Maleahi 3.16). Evenimente de un interes deosebit au rezultat din aceste întâlniri, pentru că în inima lor au ajuns la concluzia că nu pot să predice, să învețe și să practice tot ce au găsit scris în Cuvântul Domnului și că ei făceau parte din asociații unde erau deformate și ignorate părți din acest Cuvânt și că trebuia să se despartă de acestea (așa cum învață 2 Corinteni 6.14-18; Isaia 1.16 și Ieremia 15.19) și să ocupe acele poziții care să le permită să țină rânduielile așa cum le-au fost date (1 Corinteni 11.2) și să se conformeze tuturor lucrurilor pe care le-au găsit scrise în legea Domnului și, acolo unde pot, să-și pună în valoare talanții dăruți lor de Domnul Isus Hristos pentru zidirea spirituală a sfinților, fără restricții omenești (vezi Efeseni 4.11-17; 1 Petru 4.10-11; Romani 12; 1 Corinteni 12.14 etc).

Recunoscând supremația și autoritatea Sfintelor Scripturi și lăsând la o parte credințele, regulile, prescripțiile recomandate de oameni, cele care deveniseră bariere separatoare pentru comunitățile de sfinți, au considerat drept principiu de bază pentru adunările lui Dumnezeu apelul la Cuvântul lui Dumnezeu în toate chestiunile privind doctrina și practica, deciziile adunării devenind obligatorii pentru comunitatea respectivă; cum, de asemenea, trebuie să existe libertatea de a predica, de a învăța și de a asculta mărturiile din Biblie.

Lecturile și scrierile d-lui Newberry cu privire la Cortul Întâlnirii și la Templu au slujit spiritual pentru mii de oameni. A elaborat un model de templu de o minunată frumusețe, unic în concepție și realizare, fiind rezultatul unei cercetări remarcabile a Scripturii în original, concepție care ar putea aduce în mintea oamenilor moderni ideea că templul splendid a fost construit de Solomon după modelul dat de Duhul Sfânt tatălui său David, așa cum Moise a făcut cortul după modelul pe care i l-a arătat Dumnezeu pe muntele sfânt. Acest model, cu diferite scrieri legate de acesta, constituie un punct de referință durabil pentru valoarea cercetării Bibliei, subiect frecvent tratat în scris.

Ani întregi, d-l Newberry a predicat Biblia în multe locuri din Marea Britanie, a ținut nenumărate conferințe asupra Cortului Întâlnirii, a scris lucrări valoroase pentru „Mărturia” și pentru alte reviste, a avut o corespondență regulată cu cei care studiau Biblia din diverse părți ale lumii și a încercat să fie de ajutor pentru sfinți în diverse moduri, închizând ochii la Weston-Super-Mare la 16 ianuarie 1901, la împlinirea vârstei de 90 de ani.

Volumele „Biblia englezului”, „Considerații asupra templului”, „Note asupra cortului”, „Parabolele Domnului”, „Templele lui Solomon și Ezechiel”, „Lumina soarelui”, precum și alte cărți au circulat mult. Biblia a fost tipărită în trei dimensiuni: de bibliotecă, portabilă (sau de dimensiuni medii) și de buzunar. Exemplarele de tip portabil din primele ediții sunt rare și foarte valoroase.

În încheiere, cităm mărturia neprețuită a acestui învățat, scrisă pe când era bătrân:

„Ca rezultat al cercetării minuțioase asupra Scripturilor integrale în original, marcând, unde era necesar, orice variație de timp gramatical, prepoziție și semantică, impresia lăsată asupra minții mele este nu dificultatea de a crede în inspirația Bibliei, ci imposibilitatea de a mă îndoi de ea... Evlavia traducătorilor, respectul lor, excelența învățăturii lor, precum și ajutorul și controlul evident exercitat de Duhul Sfânt asupra lor în timpul lucrului este ceea ce orice cititor obișnuit poate accepta ca punct de sprijin pentru întreg Cuvântul lui Dumnezeu ”.

clickbible.org